

[Sigsgaard.]

optaget til erhvervsvirksomhed skal kunne trækkes fra. Men hvad så med renter af studielån f. eks.? Hvad med renter af gæld optaget i særlige nødsituationer? Hvad med renter af lån til indskud i socialt boligbyggeri? Hvad med renter af lån til finansiering af flytning for at kunne få en ny stilling? Der rejser sig en lang række spørgsmål, som der hverken i lovforslaget, bemærkningerne til det eller i fremsættelsen er taget nogen stilling til. Jeg synes, at sådanne spørgsmål viser, hvor vanskelig det vil være at trække en rimelig grænse mellem erhvervsgæld og anden gæld, og administrationen og kontrollen vil være uhyre vanskelig for ikke at sige umulig. Også af den grund kan jeg ikke anbefale SF's forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Må jeg takke både ministeren og ordførerne for den interesse, der er vist lovforslaget. Jeg kan desværre ikke takke for nogen positiv indstilling til forslaget, det havde jeg ikke ventet i denne omgang heller, men jeg har dog lyttet for at spore, om vi ikke er nået længere siden den sidste debat, vi havde om dette spørgsmål i foråret. Det burde vi egentlig være, men det er, som om at tanken om at gå ind i denne diskussion er præget af større forsigtighed, formodentlig fordi man i de forskellige partier er blevet klar over, at her rører man ved et meget ømt punkt, som på den anden side har overordentlig stor økonomisk betydning, og det maner jo nok til forsigtighed, før man rigtig har fundet sit standpunkt på de forskellige fronter.

Der er jo sket det siden sidst, at der er kommet tanker fra partiet venstre om en beskatning af de dyrere huse. Når jeg har nævnt ordet rigmandsvillaer, vil jeg gerne sige til hr. Jens Foged, at det er sandelig inspireret af den debat, der var omkring vestres forslag i begyndelsen af sommeren. Der er kommet udtalelser af økonomiminister, som har henledt opmærksomheden på omfanget af dette problem om beskatningen af parcelhuse. Vi har oplevet det definitive sammenbrud af regeringens rentepolitik, og vi har på det seneste oplevet obligationsskandalen. Vi har set, at det er nødvendigt at gennemføre nødhjælpslønning

ger for det sociale byggeri, men vi savner en konstruktiv plan for hele byggeriseren. Endvidere har vi set en række pressekommentarer, som åbent indrømmer, at boligforliget af 1966 ikke bragte nogen løsning, og at man ikke vil være en løsning nærmere, når boligforligets tid udrinder i 1974.

Så har vi endelig socialdemokratiets sene undsigelse af ejerlejlighedsskandalerne, ejerlejlighedsloven og alt dens væsen.

Trods de forsigtige udtalelser her i dag er det min overbevisning, at vi langsomt, men sikkert nærmer os en alvorlig revision af boligforliget og dermed også en alvorlig overvejelse af parcelhusproblemet eller rettere -problemerne, og jeg vil gerne pege på, at problemerne er i vækst. Skattefordelene har medført en helt naturstridig drejning af boligproduktionen over imod villa- og parcelhusbyggeriet, således at der nu bygges omkring 30.000 huse årligt over for omkring 13.000 lejligheder i det sociale byggeri. Denne udvikling kan vel nok boligmæssigt være sund, men økonomisk er den katastrofal, og denne udvikling vil accelerere med de parcelhusfordele, der findes, hvis folkettingen ikke gør et eller andet.

Mit parti er naturligvis åbent over for andre måder at afskaffe fordelene, man kan også kalde det de samfundsmæssige ulemper, på, men den her foreslåede har så afgørende rigtige økonomiske virkninger og retfærdighedsvirkninger, at de administrative betænkeligheder må blive tilsvarende mindre. For øvrigt er de jo slet ikke af det omfang, som man her har givet udtryk for.

Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at ligningsmæssigt set har vi jo hold på de fleste af de ting, det her drejer sig om. Vi har principielt hold på alle lån, alle hovedstole fremgår af selvangivelserne. Jeg regner med, at vi i denne principielle debat kan se bort fra det direkte skattebedrageri. Vi har principielt hold på alle erhvervsmæssige investeringer; de fremgår i forvejen af selvangivelserne. Vi har uden videre indsigt i de største privatforbrugsinvesteringer, biler, huse, lystbåde, forbedringsudgifter på hus. Vi har ved revision hold også på enhver privatkontos sammensætning.

Bevægelserne i disse størrelser og i den skattepligtige indkomst gør det muligt at afgøre, om et privatforbrug er finansieret ved lån, og om en erhvervsinvestering er